

demeiért bálmuló az 1883-84-dik években gyűjtést rendeztek számára, amelynek mintegy 40,000 font sterlingre rugó összegét az 1884-ik év őszén ünnepélyesen átnyújtották neki. Parnell vezetése alatt a Home Rule tagjai nevüket „Parnellitákra” változtatták és a torierkkel való összeköttetésüknek tulajdonítható a Gladstone-minisztériumnak az 1885-ik évben történt bukása.

Az 1885-dik év őszén Parnell által felállított program Irland tökéletes függetlenségét és külön ir. parlamentet követelt. Később a „Times” nagy feltűnést keltő pöze követte, melyben Parnell az ir. andi alkirály és államtitkár meggyilkolásának értelmiségével vádolták. A közvélemény Parnell mármár eljett, midőn egyszerre kiáltott, hogy a vádra egy felbérelt hamis tanu nyilatkozata szolgáltatott okot. De fényes, sok esztendői lázas munkával szerzett állásának véget vetett az a váloper, melyet O Shea kapitány folytatott neje ellen, akivel Parnellnek viszonya volt akit később Parnell el is vett feleségül.

Az angol közvélemény ekkor elfordult Parnelltől, sőt leghívebb emberei is elszakadtak pártjától, miközben nem egy ir. kerületben bántalmazták is. Azóta visszavonult és bár pártjéval erősen biztatták, hogy lépjen újra a politikai küzdőterre, erre többé rábírható rem volt.

Orosz francia szövetség.

Balfrey, egykori diplomata, a ki Whist álnév alatt ír a „Figaro”-ba, közelebbi adatokkal vél járulhatni a francia-orosz entente történetéhez.

A következőket írja:

A francia-orosz szövetség két ögkivül kizárólag Németország ellen van intéve. Franciaország és Oroszország ennél fogva azonnal sikra szólnának, ha Németország mozdulatokat tenne akár Francia-, akár Oroszország ellenében.

Ennyiben összegezem a Párisi Szent-Péterről összehívott szerződés alapelveit. Ha azonban Ausztria és Magyarország, Török- vagy Olaszország támadnak meg Oroszországot s ha mindjárt aközbe lépne maga Anglia is, Franciaország nem lenne köteleve semlegeségének feladására és senkinek sincs joga tőle segítséget várni, a mig Németország nem mozdul.

Ily megegyezés forog fenn az 1879. okt. 7-iki egyezmény 2-ik cikkelyében is mely az osztrák-magyar és német szövetséget alapítja meg. Megengedem, hogy ezen egyezmény, azon perczen, — a midőn Olaszország Franciaország ellen fordult változásokon ment át.

Mind máig azonban az a tény, hogy Ausztria és Magyarország, egy Franciaországgal való háború esetén, nem tartoznak Németországot segíteni, a mig Oroszország a bonyodalomban részt nem venne.

Ily módon Németország csakis Franciaország ellen hozta a hármasszövetséget, valamint csupán Németország ellen irányul a francia-orosz egység is.

Emlébeszéd.

Kovács Sándor fölött.)

Mondotta az Emke közgyűlésén 1891. október 4-én: dr. Bartók György.

Bármennyire kicsiny és jelentéktelennek látszó volt a működési kör, melyen belül

*) Kovács S. született 1832. márc. 18-án meg halt 1890. december 12-én.

Erdély meg van mentve. Erdély visszafoglalása bizonyára Bem dicsősége — de kiválóan Damjanich érdeme, a ki arra önként módot nyújtott.

Bemnek nevezetes mondanása: „Piski Brücke verloren! Siebenbürgen verloren! Damjanich rokonlelkében viszhangra találtak s habár el volt készülve e téttenek nagy hőderéjű következményeire, hazafisága diadalt aratott ezután is.

A legnagyobb dicsőséget azonban 1849. márc. 15. a szolnoki csatában aratta. Erre mindig büszke volt. A nagyszerű diadal kiváása után közönséget mond seregének, de főleg a vasséríkből álló s spártai karral megáldott 3-ik zászlóaljának: „Pisk! büszke vagyok rátok; ti az ördögöt is megveritek. Megérdemelnétek, hogy mindnyájan tisztékké váljatok; de akkor hol van az én 3-ik zászlóalj? Nem is volt ám egyszem a zászlóaljban olyan, ki rangért oda adta volna helyét, csakhogy alatta szelájon s közelében lehessen.

Midőn Szolnoknál diadalainak koronáját is elnyerte, Karger dandárát tette tőnkre, ugyannyira, hogy az ősszes podgyász és a Tiszán inneni elszáncolt hídfő összes ágyúival a magyarok kezébe került.

Ekkor történt Gőrgyvel való találkozás, mely eleinte nagyon kiémt és rideg volt. Damjanich a forradalmat annak végcéljával komolyan akarta s azért a határozott politikai színezetet felőteni vonakodó Gőrgy, a nyílt republikánus érzelmi Damjanich nem fogadhatta tárt karokkal, habár mint katonát tisztelte is.

A Hatvántól Rákossig terjedő egész heti csata fényes kimenetelével neki köszönhető. A tápió-bicskei csata diadala, Vác és a nagysarlói győzelem taljesen az a hablatlan

a földi halandó élt és küzdött: — a kik vele együtt működtek és a kiknek élete az ő életével s szük körben összenőtt vala, — fájdalommal borulnak le az utolsó határkőnél, áldani annak emlékezetét, ki a reabizott munkát híven végé. — A fájdalom által megérintett szív fölőtt a sirba hanyatlottnak erényei előtt, hogy öröklül vegye és magába zárja mi fölőtt a halálnak nincsen hatalma. És a hálás kegyelet ezen erények fölőtt híven öröklök még akkor is, midőn a vesztés fájdalma immár elphibent. — Ezért őlt gyászt a család, ha kidőlt annak oszlopa. Ezért szentel ünnepeket a nemzet, ha hű fiának kezeiből kihullam látja a zászlót, mely alatt nehéz harcokban nemessen küzdeni megtanult.

Vajjon ezen mi egyesül-tűnknek tehát nem állana-e jogában és kötelességében emlékeztetni szövetnekét gyujtani m g ama férfiú sirja fölőtt, ki nevét a haza forró szerelemének nagy tétével jegyezte be egyéti életünk történetébe, — kibent testet ölteni láttuk az igét, — azt az eszmét, melynek oltára körül ime ma egy nemzet áldozik. — Avagy midőn egyetünk egy évi működésére visszatekintünk, számbavenni anyagi és erkölcsi erők gyarapodását, valamint a vesztést, mely egyetünket érte: nem emelkedik-e föl mindnyájunk lelki szemei előtt ama férfiú fenkölt szellemének nemes alakja, kilélekének minden gondolatával, szívének minden dobzanásával, sőt egy egész élet szent lelkesedésével csüngött egy nagy eszmén, melynek megvalósulására magát egészen feláldozá; egy nemzeti nagy eszmén, a mely — mint ő maga mondá — az egyetben nyerte meg valósalását.

E férfiú — a magyar nemzeti szellemnek, a fajszertetnek e magasatult alakja, az „erdélyrezi magyar köznevelődési egyesületnek” e nemes büszkesége

Kovács Sándor Kovács Sándor

A kik ismerik a feladat nagyságát, melynek megoldását ezen egyesület célul tűtte; a kik tudják, sokszor mily óriási erőfeszítésbe, mekkora fáradságba, mily nagy munkába került a társadalomban szunnyadó erkölcsi erők felkeltése, a mindennapi élet gondjai, bajai, és gyöttrődései által lekötött lelkesedés tűzét lángra gyujtani, az egyeseket tette heviteni és egy nagy eszme áldandó és kitartó munkássá avatni; — mi a kik ismerjük ezen egyet megvalósulásának körülményeit, és az anyagi erők gyarapodásának ezernyi akadályait: mi kétségtelenül mindnyájan tisztelettel hajlunk meg ama férfiú emléke előtt, ki egy egész életnek verjeitkel szerzett és nagy odaadással megteremtett keresményét ezen egyet magasatos céljainak megvalósítására áldozá. Csak a pusztá tény egymagában is a nagyság gloriájával fona körül ama férfiú halántékait, a kit még a nyomunkba lépő késő unokák is áldani fognak, midőn egymagára százaknak terhét hordozá.

Es mégis a Kovács Sándor tetteinek megbecsülhetetlen anyagi értékek megmérhetetlenül nagyobb annak erkölcsi becsé. Nem csupán azért, mert minden áldozat, melyet egy szent ügy érdekében a haza oltárára felvívünk, a szívekben lelkesedésnek égi tűzét gyujtván, hasonló áldozatokra készít, hanem legkivált azért, mivel ezen áldozat a legforróbb hazaszeretethez, a hazaszeretet által megszentelődött léleknek vala tiszta áldozatja!

E tett erkölcsi értéket tehát ne anyagi erőinket gyarapító hatásában, — hanem műve. Az utóbbi titkózzettel Komárom felszabadulván, az osztrák seregek kivonultak az országból s csak Buda maradt még a kezökben.

(Vége köv.)

A bün gyümölcsei.

ANGOL REGÉNY.

A DÓRA szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

V.

(Folytatás.)

(8)

Igen válaszóla a nevelő éleltségével. És még is lássa van valami az ő arcában a mitől néha reszketek.

Mit ért az alatt.

Tudja, de maga engem bizonyosan ért még, az ő szépsége ördögi szépség, néha hatalmas majd nem ellenálthatatlan vonzerővel bír, máskor visszataszító, mint ha, mondá tűnődve a felszin alatt valami nagyon rut, s csak koronként látható valami volna elrejtve.

Elliótt Tracy sohajtott, mint ha e feltevés ellen tiltakoznék.

Ő nagyon jó hozzám ismétlé.

En get nem tartom erénynek, mondá mosolyogva az ifjú.

Ah, de maga is annak tartaná ha olyan egyedül volna mint én vagyok! volt az ártatlan színtességgel s remegő hangon mondott válaszá, s szép szemei könnyekkel telek meg.

Szegény kis jószág! mondá Pál gyöngéd részvétellel. En is tudom, hogy mi az egyezkedés.

Férfinak is nehéz, de nőnek kétszerte nehezebb és maga nagyon fiatal.

Igen, félek, hogy még számos hosszú évek vannak előttem melyeket keresztül kell élnem, pedig néha úgy tetszik mint ha már nagyon régóta élnek.

Kovács Sándor erkölcsi egyéniségében keresték. Mértékért ne a bizonyítatlan jövő felé forduljatok, hanem a multra tekintetek. Nézzetek az ő életére és működésére, figyeljétek a megfutott pályára, pillantatok be lelkének mélyeségek rejtekeibe, gondolatainak és érzelmeinek, vágyainak és törekvéseinek gazdag világába: és meg fogtok győződni legott, hogy Kovács Sándor tettehez semmi köze nincs az emberi gyarlóságoknak: a hiszágnak, az őrös dicsőségvágyának. — E tett egy fenkölt gondolatoktól, nemes érzelmeitől áthatott, magasatos ideálok által táplált és a legnagyobb akadályokon is győzni tudó erős akarattal párosult nagy szellemnek vala fenséges megnyilatkozása!

Ugyanazon egy tett viselheti magán az erkölcsi fenség bélyegét, vagy lehet köznap, a vezérő levek, a kitűzött cél, az indító okok, a mozgató rugók, és a ráfordított eszközök minőségétől függ minden. Attól függ minden, hogy az erkölcsnek mekkora erejét mutatják tetteink. Minél nagyobb ez erő: tetteink erkölcsi ereje is annál nagyobb leend, valamint annál mélyebbek és maradóbbak a nyomok, melyek a már megfutott pályá irányát az utánunk jövő nemzedéknek megjelölik.

A magyar nemzeti szellem — hála a népek Istenének — minden időben szült nagy tettekre képes, nemes áldozatokra ké. z férfiak: hősoke a harcban, bölcséket a tanásban. A Kovács Sándor által megfutott pályára tekintve, úgy tetszik nekem, hogy a választott lelkem amaz égbetivő utján haladt végig ő is, melyen a kik járnak, „magasra emelkednek, miként saskeselyűk: futnak, de el nem fáradsnak, járnak de meg nem lankadnak, — mert a mi lelkünknek szárnyait kibontá, — az eszmének hatalma vala!!

Kovács Sándor életében csaknem teljes bizossággal meglehet jelölni az időpontot, midőn lelkét egész erővel megragadta egy nagy gondolat, mely többé nem tűnt el soha sőt egész eszme világának középpontjává leve, hogy szívének minden vágya, lelkének minden törekvése egygyé forrjon benne és ekként az örökkévalóságnak bélyegét nyerve az erőteljes halandó embernek műve.

Még ifjú volt midőn nemzeti életünk fölött végig tövöltött a vihar, és egyik nemesség a másik ellen támadott, hogy szabadság és szolgaság, jog és erőszak élet és halál megvívják egymás ellen a nagy és ádáz harczokat. Leégtek falvak, romba dől városok, romlás és pusztulást hirdettek minden felé. Sőt — a mi ezeknél is több vala: szorongó aggodalom és kétségbeesés fokozódó kishitűség, szellemi kábultság és hideg közöny költöztek a kihalt remények és szét foszlott aspirációk helyébe.

E romlásból és pusztulásból Kovács Sándor szülővárosának (Nagyenyed) megdöbentő rész jutott; özvegy anyjának pedig — mert atyját már fél éves korában elvesztette volt — valamint két testvérének — mondatnám koldusbot lett az osztályrésze.

De a gyermeki szeretet fájdalománál még sajnóbb volt az a seb, melyet lelkén a nemzeti életet megszübbasztó csapás ütött!

Az a „szentelt-fájdalom”, melyről a költő beszél, neki is drága „kincs” lón és ő híven őrzé birtokát!!

A népek sorsát vezérő gondviselés Erdély azon részében jelölt ki számára munkakört,*) a hol lépten nyomon látni vala könnyű.

*) K S miután Bécsben az 5 éves mérnöki tanfolyamot 3 év alatt végezte, 1850 től 1861 ig mint

telen, miként vesz, pusztul a magyar számban és erőben egyaránt. A mig egyfelől a mindennapi élet terhes gondjaival küzdő övéin függenek allandóan szemei, híven megosztván velük fáradságos munkájának gyümölcseit, másfelől minden egyes tűnő nappal győtrőbbek lesznek a „szentelt fájdalom” kínjai: hol van az erő megmenteni pusztuló nemzetét? Összegyujtani a szétszóró csontokat és új életet lehelni a nemzet testének dermett tagjaiba? ... A sötét éjben vaj, kicsoda gyujtand őrtűzet, mig jön a virradat?!

„Elég alkalmam volt megismerni — írja ő maga — a már egészen kihalt, vagy kihalásnak indult nemzeti egyházainkat, mint szintén a vidéken elszórtan, minden nemzeti érintkezéstől, a legszükségesebb egyházi szolgálattól megfosztva élő és idegen elembe belovadásnak kitett honfársaim állapotát.”

Elég alkalmam volt; de e tapasztalatok nem ejtették kétségbe, sőt egy nagy életével kitűzésre sarkalltak az ifjut.

Verejtékett hullatva munkálni szakadatlanul, és egy egész élet munkájának nagy önmegtartózással összegyujtott és megtakarított gyümölcseit a nemzeti erők felkeltésére, és ápolására fordítani; megkezdni legott a hanyatlásnak indult erdélyi magyarság megmentésének nagy munkáját, és többé nem szakítani félbe, hanem tovább folytatni minden áron, másokkal, ha lehet és egyedül, ha kell: — ime a gondolat, mely az ifjú lelkét 40 évvel ezelőt megragadta, eszt és szívet és egész lényét hatalmába hódította.

Szerette volna másokat is munkára keltetni! És a midőn kezét munkára tevő:

Szerette volna fölírni a zsidókat szellemeket; szerette volna, hogy hazafias tettek lépjenek — a mint maga mondá — „asemmit író hazafias panaszok helyébe”. De e ponton legyőzhetetlen akadályokba ütközött. És ezek között a legfőbb az vala, hogy ő maga sem szűlet és társadalmi összeköttetés, sem vagyoni és nagy név előnyeire nem támaszkodhatott, hogy maga köré gyűjtse és áldozatra hívja e haza többi fiait. Avagy áldozatra hívhat-e, kinek magának sincs mit áldoznia? Sarkalhat-e nagy tettekre föl, kit magát is a mindennapi élet gondja nyom?!

Es Kovács Sándor még sem riadtott vissza: egyedül kezdett a nagy munkának, melynek terhétől az erősek is félnek vala. „Kézét az e keszke szavára vetette és többé nem tekintett azokra, melyek ő utána valának.”

Es tizenöt évi folytonos munka és szigorú önmegtartóztatás után (1866) már joga van munkára és áldozatra hívni Erdély fiait; mert neki is van mit áldoznia. D o z s a Dánielhez a kolozsvári közöny szerkesztőjéhez, később gr. Mikó Imréhez, a nemzeti eszmék ápolásáért hön buzgó főurhoz intézte tehát kiáltó szavát; de tovább terjedő vizhangot ezek sem voltak képesek kelteni...

Egyedül folytatta a megkezdett munkát tovább. A csalódás kétségbe nem ejtette, sőt erőit fokozta, önbizalmát növelte. Egy millió forint kell vala, hogy a kitűzött cél megvalósulását nyerve. Es Kovács Sándor ki csak akadályokkal találkozott mindenütt, sőt a kit lelkének nemes vívódásában talán nem egyszer ki is nevetett az önzésnek kufár szelleme, — 25 évi küzdés után — 1874-ben

mérnök közép Szolnok Krasna megyében, Kúvár, Na szód. Beszterce vidékein. Belső Szolnok Daboka és Kolozs megye területén működött, 1861 től 1877 ig Alsó fehérmegye mérnöki tisztét viselte

mint, hogy a szerelmet ösmerjem, s a házassági esküt megértsem, sokkal fiatalabb és gyávább voltam, mint hogy a reabeszélésnek szilárd ellent tudtam volna állani, és gyávabb voltam, midőn férjem meghalt örömmel adtam volna életemet, hogy az ő életét megmentsem! mondá szenvedélyesen.

— Ugy hát szerette, — mondá az ifjú feltékenyen.

Nem szerettem volt a szomorú válasz de ő vágottat élni, én — én pedig nem törődtem az étellel.

— Stedfast ur ösztönszerűleg emelte fel a Tracy ölben nyugró kezét s megcsókolta.

— Gyermekem, az élet nagyon kegyetlen volt magához, — mormogá. — De Tracy, nem taszítja el magától, lesz még boldogság számára e —

Közeledő beszélgetés zaja, selyem ruhák suhogása szakította félbe, a nők vídámon nevetve csevegve beléptek, a s Stonin kisasszony társalgónóját szorgalmasan dolgozva a Gerald nevelőjét némi távolásra tőle egy külföldi tájképekkel telt album nézésébe merülve találtak.

Midőn Pál fel pillantott, a Rozmary fényes megjelenése bálulába ejtette. Teljes esteli toilettében mind ez ideig nem látta, mitután a leány mindig azt állította, hogy midőn csak maguk vannak, nagy fáradság oly fényesen öltözködni.

Egy rubint színtű uszályos ruha volt nagyon eleven színtű volt a világosságban, de az árnyékban majd nem fekete. — E pompás színnel ellentétben arca és nyaka majd nem vakító fehérnek, s haja még fényesbb arany színtűnek látszott.

Hajában egy rubintokból és gyémántokból összeállított csillag mely minden mozdulatra szikrákat szórt. Ez volt egyedüli ékszer amit hordott.

Oldala mellett a többi nők olyan jelentékteleneknek látszóttak amár majd mindnyájan fiatalok és szépek voltak, — mint Pál

— a gazdag gyümölcsöket termett kőbálvány teljesítés fölemelő tudatával mondhatá: „Egy millió forint összegget 80—90 évi időn egy magamra megteremttem, de — le utána fájdalommal — akkor már oly nagy lehet a veszély, melyet többé el nem bírhatunk”

Áldva legyen a nemzetek nagy lelke a mi Kovács Sándor lelkét újból és új aggodalommal töltö be: lassanként, imádkozó és a minék e férfiú egész élet szenteli: e hazarés legjobbjai együtt küldjék a nemzet felé; „Erdély magyarságát meg kell menteni!” Egyzserre kereknek hittük szívbe a gondolat, mely Kovács Sándor kebelét évtizedeken át mindig hön dobogtatá. Felgyúlt az áldozat és midőn a nemzet legjobbjai seregelték oltár körül, Kovács Sándor is meglelt áldozók között! És egy egész élet keresnyét 40,000 forintot meghaladó értékben — midőn a szent oltárra fölőve: fölmagasztott életének legboldogabb percében az ő mellett *) hunyta le örök álomra meszt kintő szemeit. Midőn 40 évi munka tártá fel a véges földi létben befejezve lény — utolsó dobant a szíve és szelleme öröklét útjára tért!...

Porrászei összeve gyűlték az anyaföldje de szelleme, mely maga után maradó gondolatokat hagyott egyetünk életében, öröki s hatása késő nemzedékekre is nem nyílik meg soha.

Azért, oh elköltözött szellem, ha miként hittük, mondja — a lélek élete terjed a földi lét korlátain, és ha nem tekinthet által a halandó ember már a földi örök életet él: akkor valamint az életben miénk valál, szintugy a halálban is a miénk maradsz!... „Indíts föl hát szellemed tal minket a te tündöklő erényeid szemlítésére: enged meg nekünk, hogy inkább a dalattal, mint dicsőítő beszédekkel, — a erők lesz reá, — nemes példának követésével őrizzuk emlékedet!!***)

Vármegyei takarékpénztár Tordán.

Torda október 8.

Torda-Aranyos vármegye alispánja Sándor János, gr. Bethlen Bálint nagybíró, Ugron Miklós nagybíró, dr. Horváth Miklós vármegyei tiszti ügyész, Simó Béla kir. tanfelügyelő és Nagy Miklós bírók együttes aláírásával ellátva f. hó 8-án keltve egy irat lett kibocsátva, a melyben a tervbe vett „Torda-Aranyosvármegyei takarékpénztár” alapításában való részvételre hívtik fel a közönséget.

A ki ismeri azon nem éppen kedves z ó nek jelezhető körgazdasági állapotát, a melyek között különösen a kisbirtokosok talál — ugyszólván — csak tengődik és más felől tudatával bír annak, hogy a keresztelekora való felhasználáshoz szükséges öltökhöz mily nehezen lehet hozzájutni — megvagyok győződve, — hogy csak örömmel tövőzöltheti e létesítés stádiumába jutott új vármegyei takarékpénztár eszméjét.

A teljes figyelmet érdemlő részletek

*) Kovács Sándor 1890 decz. 9-én írta alá a pitványi oklevélet Midőn nevét leírta, kezéből kiltott a toll és a sző örkre elakadt ajkain; December 12-én a nemes élet megszokására s 14-én nagy nyitól melett helyezetták nyuglomra az egyedi református temetőjébe.

**) Tacitus: Agricola.

Ezek viszont bálulásukkal s némi bálalással tisztelték meg.

— Ki az a fiatal ember? — kérde Lady Penrose Alice, egy búszke kék vért leány a

„Vere de Vere” típusból, hangját alig méltatva lejjebb szállítani, midőn kebel rátnéjást Perrigorm Maudot megszólította, ki a kebel barátnék rendes szokása szeriat kék vért kivéve mindenben ellentét volt.

Azt hiszem — folytatá az — hogy Sir Gerald nevelője, miután nem ebédelt velünk.

— En is azt gondolom; de megkérdezem Rozit.

— Kérlek én értem ne tedd! — Calt olyan tites kérdés volt; ez a dolog legkevésbé sem érdekelt.

— Tudom; de én akarom tudni. Nkem a nagy barna férfiak tetszenek. — E engemet Stamer Darera, vagy le Messurri Pálra emlékeztet, csak hogy ez nem epa olyan rut és gonosz kinézésű.

— Bocssasson meg édes lady Stonin — jegyez meg a Von Maenné egy öreg rendőzvegy asszony, előbb körül tekintve, s meggyőződést szerezve arról, hogy érzelgő kedélyt halvány leánya nincsen hallatolva, — de, vajjon a kedves fia nevelője, egy kissé nem nagyon fiatal — és — és — ha nebad mondanom — nem nagyon feltűnő szép férfiú-e?

— Oh, igen! — mert tudja, nekem egy olyan fiatal emberre volt szükségem, a ki Geraldnak ne csak nevelője, hanem kellene társa legyen, és most, miután figyelmeztett reá, is úgy találom, hogy kellemes kis sejt. — Igazán, szerencsés voltam a választásban — válaszóla lady Stonin kedves ártatlansággal.

Az özvegy elszörnyűködve tartotta a kezét.

— Szerencsés? — ismétlé. — Édes lady Stonin épen azt akartam mondani, hogy mi szerencsétlenül választást tett.

(Folyt. köv.)

H i r d e t é s e k.

Ajánlati hirdetmény.

Berger Antal faipar vállalata közhírré teszi, hogy Torda-Aranyosvármegye területén levő Alsó Podsága községben a tordatopánfalvi törvényhatósági közut mellett levő fűrész műtől a fűrész árúknak a tordai raktár-helyiségbe leendő leszállítását ajánlat ujan akarja biztosítani.

A leszállítandó fűrész árú mennyiség: évenként 15—20,000 köbmétert fog kitenni.

A szállítás biztosítása egyelőre 5 évre történik.

A kik a szállítást elvállalni óhajtják, felhivatnak, hogy pontos címöket kitüntető és részletes feltételeiket magában foglaló ajánlataikat — 1500 frt készpénz, avagy megfelelő értékű papír, mint óvadék összegnek a csatolásával — **folyó évi Október hó 17-ig**, tordai lakos Dr. Horváth Miklós ügyvéd urhoz küldjék be.

Részletesebb felvilágosítás nyerhető a vállalat kezeléséigéül Alsó-Podságán és Ivanitzky J. mérnök urnál Tordán.

Tordán, 1891. október hó 1.

Berger Antal faipar vállalatának
kezelősége.

911. (3—3)

Értesítés.

Sietek a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy a Szilágysármegyebe kebelezett **Zsibó** községben rendezem évenként október hó 10. és 11. napjain megtartatni szokott országos vásár, kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak folyó évi 63,520. számú rendelete következtében kivételesen

folyó évi október hó 14. és 15. napjain
fog megtartatni.

Zsibó, 1891. évi október hó 6-án.

Berger Adolf,

918. (2—4)

vásárvám-bérlő.

MÁRVÁNY SÍRKÓ-RAKTÁRT

rendeztem be,

a GERENDAY A. és FIA

jó hírű budapesti márvány- és műszobrász gyárából, mely öszeköttetéseim által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bármely bel- és külföldi gyárral versenyezhetek.

Raktáron tartok: sienit, gránit, tirolit, szilézit, carrarait, dioritit s vörös márvány-fajokból **SÍR-EMLEKEKET** 8 főtől egész 3000 frtig; továbbá készítették építkezési munkálatokat, mauzóleumokat, kálváriákat, szent szobrokat, uti kereszteteket, keresztelő medencéket, sírszékelyeket vas-rácsoszáttal vagy a nélkül.

A n. érd. helybeli és vidéki közönséget ezennel tisztelettel értesítem, hogy **RÓTH ANTAL** többé nincsen üzletben s velem semminemű öszeköttetésben nem áll.

Részemről minden lehető elkövetek, hogy kedvező, jutányos feltételek mellett, pontos és esinos munka által a n. érd. közönség b. bizalmára magam érdemessé tegyem.

A n. érd. közönség b. pártfogását kérve, maradok

743. (20—25)

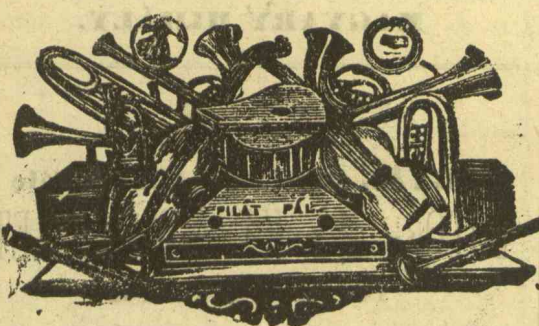
ifju REIMANN KÁROLY.

kőfaragó mester.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STERNBERG ÁRMİN és TESTVÉRE

BUDAPEST, VII. KERESPEI-UT, 36. SZ.

Saját készítményű
mindenemű

vonós-, verős-, fa és
réz fuvóhangszerek

és
azok kellékei és
alkatrészei.

890. (4—20)

Harmonikáért külön árjegyzék kérendő.

Sz. 5558—1891.

tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kohn Jónás, mint Kelemen János engedményese végrehajtatonak néhai kolozsvári lakos Nagy György (Gergely fia) végrehajtást szenvedő elleni 240 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a kolozsvári kir. törvényszék (a Kolozsvár városi kir. járásbíró) területén levő, Kolozsvár városban és határán fekvő, a fenti végrehajtást szenvedő tulajdonát képező és a kolozsvári 1946. számú tjkvben A + 1. rz. 1275, 1276. helyr. sz. alatt foglalt ingatlanokra 313 frt becsárban és a 2. rz. 9936. helyr. sz. alatti ingatlanra 54 frt becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891 évi Deczember hó 21-ik napján délelőtti 10 órakor ezen kir. törvényszék 14-ik számú szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-kát, vagyis 31 frt 30 krt — bánatpénz gyanánt — készpénzben, vagy az 1891. évi LX. törv. czikk 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1891. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1891. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kolozsvártt, 1891. évi július hó 24. napján.

A kolozsvári kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

CSISZÉR KÁROLY,
kir. törvényszéki bíró.

922. (1—1)

Uj kávéház Kolozsvártt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a **Trencsintéren**,

a szabadkőmivesek palotájában

egy uj

Kávéházat és Czukrászatot

rendezek be, a mely

október hó 1-én nyillott meg.

A kávéházban kitűnő italok és sütemények lesznek minden or kaphatók.

A nagyérdemű közönség szives látogatását kéri

CSATH KÁROLY,

897. (10—10)

czukrász.

EGY CSAK MAGYAR

SEGÉD

AZONNAL ALKALMAZÁST NYER

KERESZTESY PÁL

PAPIR-ÜZLETÉBEN,

KOLOZSVÁRTT.

926. (1—x)

Gyógyszertár

kerestetik bérletre

egy törekvő és szakavatott

FIATAL GYÓGYSZERÉSZ

számára,

ki jó ajánlatai mellett elegendő óvadékkal is rendelkezik.

Későbbeni vétel nincs kizárva.

Ajánlatokat elfogad: id. MISSELBACHER

J. B. czég Kolozsvártt.

874. (7—7)

Eladó gyümölcs.

POENIK, REINETTE és GYÓGYI ALMA,

többféle nemes

ŐSZI és TÉLI KÖRTVE

(kézzel szedett)

kapható nagyobb mennyiségben

PUSZTA-KAMARÁST,

vasúti állomás **Kis-Sármás.**

Értekezhetni: SZÁSZ FERENCZ gazdasági urral.

923. (1—3)

FINOM DIVAT-ÜZLET FÓTÉR, GR. TELEKY-HÁZ KOLOZSVÁRTT.

Engedve a többfelől hangzartott azon óhajtásnak, hogy üzletemet tovább folytassam, van szerencsém az igen tisztelt nagyrd-mű közönségnek jelenteni, hogy elhatároztam — hatósági engedély mellett

egy merőben uj DIVAT-ÜZLETET nyitni

és pedig régi helyiségemben. előbbi solid elvem szerint szabott ár mellett.

Uj üzletem a kor igényeinek megfelelőleg lett berendezve; úgy, hogy a főváros hason üzleteivel egy ujdonság, mint olcsó árak, valamint solid kiszolgálás tekintetében is a versenyt kiállja.

Hogy divat-üzletem teljes legyen: **finom kész női öltönyökkel** is elláttam, valamint megrendelésre **női ruhák elkészíttetését** a legutolsó divat szerint elvállalom; ennek vezetésével előnyösen ismert volt helybeli kereskedő **MERZA GERŐ** urat nyertem meg, ki e szakmában tökéletes jártassággal bír.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölök. — Ruha megrendelésnél egy jól álló darab és az alj elomérete beküldése elégéges.

Az eddigi irányomban tanúsított szives pártfogást uj vállalatomhoz továbbra is kérem

kiváló tisztelettel

Gámentzy János.

876. (10—10)

Úszó és téli női öltönyökből nagy raktár!

Franczia mosó Barchentek, Flánelek, Vászón, Chifon, asztalneműek és nagy kendőkből nagy raktár.